

KJAK

Jóhs. M. Olsen

Skuggar av komandi hendingum

Fyri tíðina er almykið orða-skiftið um eitt serstakt vinnumál í landinum, undir orðaskiftinum á Løgtingi, sum hevur tykið málið upp, striddust tingfólk fyri sínum sjónarmiðum fyri og ímótið, nøkur v.m.a. at ávara um vannlukkuligar fylgir um málið var samtykt, sum tað var framsett.

Tað er als ikki um umrødda serstaka mál eg her hugsi um, heldur viðgerðir í øðrum máli á Føroya Løgtingi, sum hvørt ár byrjar setuna við orið Guðs, tað hevur og er ein afturvendandi góður sigur á Føroya Løgtingi.

Skuggarnir av hendingum uttan um okkum fyri tíðina t.d. í skandinavien benda á viðgerðir og viðmælir, um útskiftan av okkara fedrana Guði, eins og søgan sigur frá áður er hent í mongum tjóðum.

Eitt eldri dømi um hetta er fólki vit fyngu orð Guðs frá. Tey vistu og kendu lívsins meginreglur. Men til tíðir vendi sær frá teimum, til aðrar, tar somu hini uttanum tey høvdu, har tann livandi Guð bleiv vanvirður. Ein av kongum Ísraels Akab, sum skriftin sigur reitti tann livandi Guð upp í vantrúgv, ólevna og var verri enn allir teir undan honum, hann fekk ein dag vitjan av Elia profeti, sum gav honum boð um hvat hereftir kom at henda, at Himmalin bleiv stongdur fyri regn í árávís.

Kong Akab hevði tykið sær fremmanda konu Jesabel til drottning úr nábú-

landinum, hon kom ikki áleina til Ísraels,men hevði við sær hundraðtals bálsprofetar, sum ikki hildu av vegnum fyri Ísraels Guði, útintu sítt virkið beindu fyri Guðs profetum, alt gjørdist nú meir rúmsátt, kongur bedróg seg sjálvan og harvið fólkið.

Á Karmelfjallinum (1. kong. 18;) samdist Akab við Elia um, at ein heimsmeistara kampur skuldi fara fram um hvør í var Guð. útfalli er alment kent, men hugsa um lands og fòksins pris. av hesi fyrireiking.

Guðs byggjisamtykt er ikki til viðgerðar, hon var og er óbroytulig, hann hevur ongan B-plan í so máta, men bjóðar óavmarkaða náði í staðin, ímóti okkum meniskjum.

Lívsins mest áhugaverdi prioritetur er, iðinskapur fyri Guði – hann sum gav lívið gav eisini lívsins lógir, tær hevur skandinavin fuska við – okkara aldar-gamla Ting hevur haft virðing fyri hesum lógum enn, hóðast røddir um tað mótsatta í landinum hava verið at hoyrt – men sambært hendingum og nýggjastu signalun av Tinghúsvøllinum og aðrar staðir, er eitt og annað, sum bendir á slógirnar um, niðurlagin av Guðs fyriskriftum og umprioriteringum.

Ein sera relivantur spurningur fólksins kundi t.d. verið: Hvagar gongur leiðin? Um so er.

Dagfinnur Danbjørg

Tá skinheilagir politikarar føla trongd til at vaska hendur alment

Onkrir av somu politikarunum, ið sprongdu allar tíðarrammur, yvirhoyrdu allar ávaringar um avleiðingar og síðani við meirilutadiktaturi broyttu pensiónsskattaskipanina til eina sera ósolidariska skipan við innbygdari Matteuseffekt, ið sum kunnugt gevur teimum, ið hava nokk frammanundan, meðan tikið verður frá hinum, ið lítið og onki hava, onkrir av hesum trína nú fram í øðrum máli við trongd til at vaska hendur í almenna rúminum.

Sama skinheilaga slagið hevur einvegis - stikk ímóti so gott sum øllum hoyringssvarum – eisini við meirilutadiktaturi – avhøvdað Gjaldstovuna. Øll vita, at soleiðis hava hesir politikarnir í teirra dagliga politiska verki roynst, og at als ongi tekin eru - hvørki í

sól ella mána - um, at teirra politiski praksis verður broyttur í teirra politiska gerandisdegi. Heldur tvørturímóti.

Hóast nevndu sannroyndir, so standa nakrir av umrøddu politikarunum nú alment fram við foldaðum hondum og himmalvendum eygum og greiða frá, at teir ikki kundu funnið upp á at atkvøtt fyri neyðugum lógarbroytingum, soleiðis at undantøk kunnu gerast í vissum førum, sjálvt tá stór samfelagsvirðir standa upp á spæl, og arbeidsløysi við fátækradømi og haravfylgjandi heilsutrupulleikum kunnu gerast avleiðingin fyri mong fullkomuliga ósek fólk. Nei, nú má svía sum svøllir. Nú skulu øll møgulig og kanska ómøgulig fyrilit fyrst takast. Onki við at dálka sær hendurnar. Sjálvt um øll vita,

at tær frammanundan eru gravskitnar. Reint spæl fyri gallarínunum. Onki annað.

Sjálvandi skulu neyðug fyrilit takast í tann mun, tað kann lata seg gera, (og tað átti tað eisini at verið gjørt í pensións- og flatskattamálunum, í málinum um Gjaldstovuna og í mongum øðrum málum), soleiðis at byggjast kann samstundis, sum atlit verða tikin til friða øki.

Men kabálin má ganga upp, eisini sjálvt um okkurt kort verður hjálpt upp á pláss, tí tað í verandi støðu – at síggja til - ikki finnast nakrar loysnir uttan umkostningar, og loysnir skulu finnast so ella so.

Óneyðugt er at siga, at p/f Varðin og arbeidsfólkið í Suðri hava lagt lunnar undir einum fruktargóðum og fyrimyndarligum samstarvi, sum politiskt eigur at verða

stuðlað 100%, so at tað kann halda áfram ótarnað.

Umrødda samstarv er ein av okkara heilt stóru sólskinssøgum, sum uttan iva fer at fáa pláss bæði í Suðuroyar og Føroyalands nútíðarsøgu, tá hesar verða skrivaðar.

Lat okkum – heldur enn at sáa mistreysti og misálit – frøast saman við verka-fólkunum og Varðamonnunum, nú djarvir politikarar leggja rygg til, so gordiski knúturin antin kann verða loystur upp ella við svørðinum høgður í tvey.

Og latið so teir, ið so harðliga hava tørv á at vaska hendur alment, endiliga fáa sterkan lút og gott pláss við handvaskið.

Sirið Stenberg og Gunvør Balle

Tjóðveldi

Útbúgving til námsfrøðilig hjálparfólk

Frá ófaklærdum til faklærd – gott fyri allar partar

Í Føroyum finst ein stórir hópur av ófaklærdari arbeiðsmegi. Ein av bólkunum starvast sum hjálparfólk á pedagogiska økinum, tað veri seg á dagstovnum, serstovnum, verkstøðum, sambylum o.s.fr. Somuleiðis finst ein stórir bólkur, sum starvast sum dagrøktarar, og hesi eru flest øll ófaklærd.

Hóast stórt tal av námsfrøðingum verða útbúgvín á hvørjum ári, er tað ein sannroynd, at tað í ávísum økjum í landinum ofta er torført hjá

dagstovnum at fáa nøktandi tal av pedagogum í starv, tí hesi tykjast heldur velja sær stórv aðrastaðni. Tí eru hjálparfólkini í ávísu føri ein tann berandi starvsfólkamegin á dagstovnunum. Og tað merkir, at tað hevur stóran týðning at fáa styrkt tað fakliga støðið hjá hjálparfólkunum við, at tey kunnu fáa eina útbúgving. Harumframt er tað helst meiri gevandi og nøktandi hjá hjálparfólkunum at fara til arbeiðis aftaná, at tey

hava haft móguleika fyri at styrkt um sínar ofta drúgvu arbeiðsførleikar við nakað av teori og pedagogiskum amboðum.

Hesar royndir eru vælkendar frá útbúgvingunum á heilsuøkinum, har arbeiðsmegin fyri fáum árum síðan var ófaklærd, og har man í dag kann útbúgva seg til heilsuhjálpara og heilsurøktara. Tí hevur heilsuøkið sum heild fingið eitt færleikalyft.

Fyri ein stóran part av

teimum, sum starvast sum ófaklærd letur tað seg ikki gera at fara á Fróðskaparsetrið at lesa til námsfrøðing, tí her krevst miðnámsprógv ella líknandi. Ein partur av ófaklærdu arbeiðsmegini er tilkomin fólk, sum hava trupult við at lúka krøvini til námsfrøðiútbúgvingina, og hava kanska heldur ikki figgjarligar móguleikar at fara undir so langan lestur.

Grannalondini hava sett á stovn útbúgving til “pædagogisk assistent”. Útbúgv-

